

• داوطلب گرامی، عدم درج مشخصات و امضاء در مندرجات جدول ذیل، به منزله عدم حضور شما در جلسه آزمون است.

اینجانب..... با شماره داوطلبی..... با آگاهی کامل، یکسان بودن شماره صندلی خود را با شماره داوطلبی مندرج در بالای کارت ورود به جلسه، بالای پاسخنامه و دفترچه سؤالات، نوع و کدکنترل درج شده بر روی دفترچه سؤالات و پائین پاسخنامه ام را تأیید می‌نمایم.

امضاء:

- ۱- معنی هر یک از واژه‌های زیر به ترتیب، کدام است؟
«درع، آورد، بهرام، سپردن»
(۱) زره، نبرد، سیارهٔ مریخ، طی کردن
(۲) کارزار، میدان نبرد، سیارهٔ مریخ، پیمودن
(۳) خفتان، توشه و اندوخته، سیارهٔ زحل، طی کردن
(۴) جامه جنگی که از حلقه‌های آهنی سازند، جنگ، سیارهٔ زحل، رسیدن
- ۲- همهٔ معانی مقابل هر یک از واژه‌ها «کاملاً» درست هستند؛ بجز:
(۱) (درایت: دانش، بینش)، (کذا: آن چنانی، چنان)
(۲) (خوش‌لقا: زیبارو، خوش‌سیما)، (غایت: پایان، فرجام)
(۳) (طاعن: عیب‌جو، سرزنشگر)، (آنبان: خیک، پوست گوسفند)
(۴) (فریادخواندن: طلب یاری کردن، دادخواهی کردن)، (صلت: انعام، جایزه)
- ۳- معنی چند واژه نادرست است؟
(شگرف: پرتو)، (ایدون: این چنین)، (رواق: درگاه)، (مذت: نیکویی)، (وجه: وجود)، (جبین: جبهه)، (سرحد: تپه)، (مضغ: بلع)، (فاحش: واضح)
- ۴- املای درست کلمه‌ها به معانی «سرشت، خودداری، نیرنگ‌سازی، ناله و فریاد، مانع» کدام است؟
(۱) امتناع، تیغ، کید، محذور، غریو
(۲) تلبیس، محظور، طبع، ضجّه، امتناع
(۳) لغیمی، محظوظ، طبع، امتناء، ضجّه
(۴) طبع، مخذول، تلبیث، محظور، غو
- ۵- املای کدام عبارت «کاملاً» درست است؟
(۱) به احتمال تو از قصد ایشان ایمن گشتم و قبول صلح تو برای رد حملهٔ ایشان فرض گشت.
(۲) قوی‌رای به هیچ حال وحشت به خود راه ندهد و خوف و حیرت را در حواشی دل مجال نگذارد.
(۳) پس از تأمل و مشاورت او را مکان اعتماد خویش گردانید و ثقت او به دانش و کفایت زیادت گشت.
(۴) بی‌معونت و مظاهرت من از آن خلاص نتواند یافت و شاید بود که سخن من به گوش خرد استمء نماید.
- ۶- در کدام عبارات غلط املایی وجود دارد؟
الف- ملک از دارالفرور دنیا به دارالسرور آخرت پیوست و صریح ملک به فرزند مهترین سپرد.
ب- اگر از این بگذریم و مهمات شرع و رسم، مهمل گذاریم، نقض عهد و ایمان کرده باشیم.
ج- روزی مگر آواز جرس به گوش انوشیروان رسید، وی از جای بجست و به گوشهٔ بام سراچه خلوت آمد.
د- عدل پادشاه آن است که خلیق را از چنگال قهر او برهاند و آن ولایت از دست تقلب او انتزاع کند.
- ۷- همهٔ آرایه‌های «استعاره، ایهام و تضاد» در کدام بیت یافت می‌شود؟
(۱) ب - ج
(۲) الف - د
(۳) الف - ب
(۴) ج - د
- ۱) مهر و ماهش را فلک در صد هزاران پرده پوشد
۲) گرچه کامم ز لب نوش تو تلخ است اما
۳) هر سر موی مرا از تو امید دگر است
۴) کاش ابروی کجش بنگری از دیدهٔ راست
گر نقاب از چهره بردارد نگار بی‌نظیرم
گر کسی گوش دهد قصهٔ شیرین دارم
وه که با این همه امید بسی نومیدم
تا بدانی که چرا کشتهٔ شمشیر شدم

- ۸- آرایه‌های بیت زیر کدامند؟
 «سودای سر زلف گمندا فکن ساقی
 (۱) تشبیه، استعاره، ایهام، جناس
 (۲) استعاره، مجاز، ایهام، تضاد
 (۳) تشبیه، تشخیص، واج‌آرایی، حسن تعلیل
 (۴) استعاره، جناس، واج‌آرایی، تمثیل
- ۹- آرایه‌های مقابل همه ابیات «کاملاً» درست است؛ بجز:
 (۱) انتقام را ز زلفش مویه‌مو خواهم کشید
 (۲) از آن دندان ز پیران گردش افلاک می‌گیرد
 (۳) به آهی ریزد از هم تاروپود هستی ظالم
 (۴) به خون لعل فرو رفت کوه سنگین‌دل
- ۱۰- در ابیات زیر به ترتیب، کدام آرایه‌های ادبی یافت می‌شود؟
 - گیتی سیاه‌خانه شد از ظلمت وجود
 - وقتی دل سودایی می‌رفت به بستان‌ها
 - در دل ندمم ره پس از این مهر بتان را
 - تا رگ ابر بهار و رشته باران به جاست
 (۱) استعاره - ایهام - جناس - تمثیل
 (۲) تشبیه - جناس - ایهام - تمثیل
 (۳) اغراق - استعاره - حسن تعلیل - تشبیه
 (۴) تشخیص - مراعات نظیر - مجاز - اسلوب معادله
- ۱۱- در کدام بیت «دو واژه» وجود دارد که هم معنای قدیم را حفظ کرده و هم معنای جدید یافته‌اند؟
 (۱) ما سپر انداختیم گردن تسلیم پیش
 (۲) دیدی که خون ناحق پروانه شمع را
 (۳) چند چو پروانه پر انداختن
 (۴) در عهد تو ای نگار دلبنده
- ۱۲- در کدام بیت «وابسته و وابسته» صفت مفعولی است و نقش تبعی در آن بیت یافت می‌شود؟
 (۱) رسم عشاق جگرخسته نیاز است نیاز
 (۲) شاکرم شاکر اگر زهر پیایی بخشد
 (۳) چشم من دلسوخته سرچشمه خون شد
 (۴) اهل نظر ز عارض و زلف تو کرده‌اند
- ۱۳- در کدام عبارت صفت‌های «شاره، مبهم، فاعلی و شمارشی» همگی وجود دارد؟
 (۱) ما بسیاری از سرزمین‌های مادری و هموطنان وفادار خود را در این سال‌ها از دست دادیم و عهدنامه ننگین گلستان و هر خفتی را پذیرفتیم.
 (۲) مشاهده این صحنه‌های ناب و توفندگی فرزندان توانای میهن، عباس جوان را به وجد می‌آورد و دلش را استوار و امیدوار می‌کند.
 (۳) لازمه حضور و مبارزه در هر دو جبهه، عشق است. با این تفاوت که در جبهه بیرون، شجاعت کارساز است و در این یک، درایت.
 (۴) جنگ روس با ما جنگ این دو کشور نبود؛ جنگ ارتشی بزرگ با ارتشی نامنسجم نبود، جنگ دو زمان متفاوت بود.

- ۱۴- در ابیات زیر نقش واژه‌های مشخص شده به ترتیب، کدام است؟
 به پیش اهل دل گنجی ست شادی که دستاورد بی‌رنجی ست شادی
 به آن کسی می‌رسد زین گنج بسیار که باشد شادمانی را سزاوار»
 (۱) مستند، مستند، قید، مفعول
 (۲) نهاد، مستند، مضاف‌الیه، متمم
 (۳) مستند، نهاد، مضاف‌الیه، مفعول
 (۴) نهاد، مستند، قید، مضاف‌الیه
- ۱۵- با توجه به متن زیر کدام مورد غلط است؟
 «حرام از یک کف دست کاغذ و یک بند انگشت مداد که خسرو به مدرسه بیاورد یا لای کتاب را باز کند؛ با این حال، شاگرد ممتازی بود و از همه درسی‌های حفظی بیست می‌گرفت.»
 (۱) صفت نسبی، مبهم و دو ممیز در جملات فوق وجود دارد.
 (۲) فعل مضارع التزامی و ماضی استمراری در متن وجود دارد.
 (۳) رابطه معنایی «تناسب، ترادف و تضمین» در واژه‌های متن یافت می‌شود.
 (۴) یک فعل به قرینه معنوی محذوف است و سه مستند در متن می‌توان یافت.
- ۱۶- مفهوم کدام بیت از بیت زیر دریافت می‌شود؟
 دل چه بندی در این سرای مجاز
 (۱) دیده بستن ز جهان فیض و گشایش دارد
 (۲) دهر، کامت ندهد مفت که امید گلاب
 (۳) خلق در مهد زمین از خواب غفلت مانده‌اند
 (۴) با همه زشتی ز دنیا چشم بستن مشکل است
- ۱۷- عبارت زیر در بردارنده مفهوم کدام بیت است؟
 اگر جان ما ارزشی داشته باشد، برای این است که سخت‌تر از برخی جان‌های دیگر سوخته است.»
 (۱) دردی است غیر مردن کان را دوا نباشد
 (۲) مهمان مرگ بر در دل حلقه می‌زند
 (۳) هر کجا سرو قدی چهره چو یوسف بنمود
 (۴) در طریقت کسی از گرمروان در پیش است
- ۱۸- کدام بیت یا رباعی زیر «تقابل» مفهومی دارد؟
 هنگام سرپیده‌دم خروس سحری
 یعنی که نمودند در آینه صبح
 (۱) گوش کن پند ای پسر و ز بهر دنیا غم مخور
 (۲) هر چند بی‌صداست چو آینه آب عمر
 (۳) گرچه پیری مشو از حیلۀ شیطان ایمن
 (۴) خضر راحت گر کنند از راهزن ایمن مباش
- ۱۹- کدام بیت با عبارت زیر قرابت مفهومی دارد؟
 «در نظرش اگر یک روی زندگی زشت می‌شد، روی دیگری بود که بشود به آن پناه برد.»
 (۱) ای دل سرگشته دور غم نماند پایدار
 (۲) از بس که تیره می‌گذرد روزگار من
 (۳) چون هر چه می‌رسد به تو از کرده‌های توست
 (۴) احوال ما دگرگون از جذر و مدّ مستی است
- ۲۰- کدام بیت با عبارت زیر قرابت مفهومی دارد؟
 گر غمی پیش آمدت هم بگذرد آن غم مخور
 در چشم من همیشه شب و روز من یکی است
 جرم فلک کدام و گناه زمانه چیست؟
 گاهی چراغ شامیم گه شمع صبحگاهیم

۲۰- کدام ابیات با یکدیگر «تقابل» مفهومی دارد؟

- الف- ساقی سوی میخانه مرا راهنمون کن
ب- آیین طریق از نفس پیر مغان یافت
ج- عزم صادق بی نیاز است از دلیل و رهنما
د- بس طبیب زیرکی زیرا که بی نبض و دلیل
(۱) الف - ب (۲) الف - د
(۳) ب - ج (۴) ج - د

۲۱- کدام بیت تداعی کننده آیه شریفه زیر است؟

﴿وَلَا تَعْصَبْنَ أَلْدِينِ قَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَالًا لَّيْلَ أَخِيَاءَ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ﴾

- (۱) خون ما را روز محشر شاهدهی در کار نیست
(۲) باید که در چشیدن آن جام زهرناک
(۳) اگر جنازه سعدی به کوی دوست در آرند
(۴) تا می توان ز تیغ شهادت حیات یافت

۲۲- کدام بیت «فائده» مفهومی بیت زیر است؟

«تو یک ساعت چو افریدون به میدان باش تا زان پس

- (۱) اگر گرد تعلق راهرو از دامن افشاند
(۲) اگر غبار تعلق فشاندمی از خویش
(۳) گر از این چاه طبیعت که جهان من و توست
(۴) هر که چون صائب دل از گرد تعلق پاک کرد

۲۳- بیت زیر با کدام بیت قرابت مفهومی دارد؟

«هر که داند گفت با خورشید راز

- (۱) به مهر روی تو خواهم رسید ذره مثال
(۲) می توان بر توسن گردون به همت شد سوار
(۳) چشمه خورشید را از ذره شناسم همی
(۴) به سان ذره می رقصند دلها در هوا امشب

۲۴- مفهوم متن زیر از کدام بیت دریافت نمی شود؟

«تو نیز تیرانا گشاده دستی و کرامت را از درختان میوه دار بیاموز و از بوستان و پالیز که به هر بهار سراها شکوفه باشی و پای تا سر گل.»

- (۱) همت در یادلان ظاهر به دولت می شود
(۲) سخاوت پیشه کن تو از کم و بیش
(۳) برگ را در برگ ریز از خود فشاندن جود نیست
(۴) پایه دولت کریمان را نمی سازد خمیس

۲۵- آیه شریفه ﴿إِذْهَبْنَا إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى فَقَوْلَا لَهُ قَوْلًا لَّيِّنًا﴾ با کدام بیت قرابت مفهومی دارد؟

- (۱) اگر بود دل مؤمن چو موم نرم نهاد
(۲) پای از حلقه زنجیر گذارد بر تخت
(۳) به صبر خویش مکن تکیه از غرور که طور
(۴) می شود دشمن سرکش به تحمل مقلوب

وان گاه به یک جرعه می ام دفع جنون کن
آن خفسر که فروخته پی اش نام نهادند
سیل را در قطع ره کی جاده می آید به چشم
درد هر کس را ز راه نطق می سازی دوا

لاله خساران به خون ما شهادت می دهند
شمیرینی شهادت ما در زبان شود
زهی حیات نکونام و مردنی به شهادت
لب تر چرا به چشمه حیوان کند کسی؟

به هر جانب که روی آری درفش کاویان بینی
چه کار از دست خشک خار دامنگیر می آید
دل سبک چو نسیم بهار داشتمی
به درآیم جهان جمله از آن من و توست
از دهن همچون صدف دائم گهر می افکند

کی تواند ماند با یک ذره باز
نمی رسد به زمین پایم از نشاط وصال
از چه سرگردان در این مشیت غبار عالمی
نیست گویی ذره ای در دیده بینایی مرا
خرامان گرد و در چرخ آ تو نیز ای ماه تابانم

در بلندی گوهرافشان می شود ابر بهار
کز آن بیگانگان گردند چون خویش
درهم و دینار را در زندگانی کن نثار
ابر نیسان گوهر خود می فشاند بیشتر

تو موم نیستی ای دل که سنگ خارایی
هر که یک چند کند صبر به زندان طلب
سپندوار به رقص آمد از ترانه دوست
خاک در کشتن آتش به از آب است اینجا

■ ■ عین الاتسب للجواب عن الترجمة أو المفهوم من أو إلى العربية (۲۶ - ۳۵)

- ۲۶- ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ... إِنْ يَعْصِ الظَّنُّ إِثْمًا، وَ لَا تَجَسَّسُوا وَ لَا يَغْتَابَ بَعْضُكُمْ بَعْضًا: ﴿۱﴾ ای کسانی که ایمان آورده‌اید، ... بعضی گمانها گناه است، و تجسس نکنید و از یکدیگر غیبت نکنید؛ ﴿۲﴾ ای کسانی که ایمان آورده‌اند، ... برخی گمانهای بد از گناهان است، پس جاسوسی نکنید و غیبت همدیگر را نکنید؛ ﴿۳﴾ ای کسانی که ایمان آورده‌اید، ... بعضی گمانهای بد گناه است، پس تجسس دیگران را نکنید و از همدیگر غیبت نکنید؛ ﴿۴﴾ ای کسانی که ایمان آورده‌اند، ... برخی گمانها از گناهان است، و جاسوسی دیگران را نکنید و غیبت یکدیگر را نکنید؛
- ۲۷- « جَدِيرٌ لِلْإِنْسَانِ أَنْ يُعَوِّدَ نَفْسَهُ بِقَوْلِ الْحَقِيقَةِ وَ إِنْ كَانَ صَعْبًا، وَ يَبْتَغِيَ عَنْ كُلِّ كَذِبٍ وَ إِنْ كَانَ ضَرُورِيًّا: ﴿۱﴾ برای انسان بایسته است که نفسش به گفتن حق عادت کند و از همه دروغها دور باشد حتی اگر لازم به نظر بیاید؛ ﴿۲﴾ بایسته انسان این است که نفس را به سخن درست عادت بدهد حتی اگر سخت بود، و از دروغ دور شود حتی اگر لازم شود؛ ﴿۳﴾ شایسته انسان است که نفسش را به گفتار راست اگرچه سخت باشد عادت دهد، و از کل دروغ دوری کند اگرچه ضرورت باشد؛ ﴿۴﴾ برای انسان شایسته است که خود را به گفتن حقیقت عادت دهد هر چند سخت باشد، و از هر دروغی دور شود اگرچه ضروری باشد؛
- ۲۸- « كُلُّ مَا أَرَى، أَنْتَ فِيهِ؛ كُلُّ مَا أَشْمُ، رِيحُهُ فِيهِ؛ فَأَيُّكُمْ مِنْ فِرَاقِكُمْ بِكَاءٍ يُسَبِّبُ أَنْ الطَّيْرُ تَكُوجُ فِي وَكِنَاتِهَا: ﴿۱﴾ هر چه را نگاه می‌کنم تو را می‌بینم؛ هر چیزی را که می‌بویم در آن بوی تو است؛ از جدایی تو آنچنان گریه می‌کنم که سبب می‌شود پرنده‌ها در لانه‌هایشان بنالند؛ ﴿۲﴾ هر چه را می‌بینم تو در آن هستی، هر چه را می‌بویم بوی تو در آن است، پس از دوری تو چنان می‌گریم که سبب می‌شود پرنده‌گان در آشیانه‌های خود ناله کنند؛ ﴿۳﴾ همه آنچه را می‌بینم تو در آنی؛ هر چه را بو می‌کنم رایحه تو در آن است؛ از دوری تو چنان شیون می‌کنم که سبب می‌گردد پرنده‌گان در آشیانه خود ناله سر دهند؛ ﴿۴﴾ همه چیزهایی را که می‌بینم تو در آن هستی؛ هر چیزی را که بو می‌کنم در آن رایحه تو است؛ از جدایی تو گریه سر می‌دهم آنچنان که پرنده‌ها در لانه‌های یکدیگر ناله سر دهند؛
- ۲۹- « مَنْ ذَا الَّذِي أَوْجَدَ هَذِهِ الظَّاهِرَةَ العَجِيبَةَ أَنْ عَيْمَةً سَوْدَاءَ عَظِيمَةً تُمَطَّرُ مَطَرًا مِنَ العَمَمِ عَلَى الأَرْضِ سَاعَاتٍ: ﴿۱﴾ کیست آنکه این پدیده عجیب را ایجاد کرد که یک قطعه ابر سیاه بزرگ، ساعتها بارانی از ماهی بر زمین ببارد؛ ﴿۲﴾ چه کسی است که پدیده‌ای چنین شگفت‌انگیز ایجاد کرد، همانا قطعه‌ای ابر سیاه بزرگ، ساعتها بر زمین باران ماهی می‌ریزد؛ ﴿۳﴾ چه کسی است آنکه این پدیده عجیب را بوجود آورد که ابری سیاه و بزرگ، در ساعت‌هایی متوالی باران ماهی، بر زمین فرو ریزد؛ ﴿۴﴾ کیست آن که چنین پدیده‌ای شگفت‌انگیز بوجود آورد، اینکه ابری بزرگ و سیاه، ساعت‌های طولانی بارانی از ماهی را روی زمین ببارد؛